

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ŞİDDET EĞİLİMLERİNİN YAŞ, CİNSİYET VE SPOR TÜRÜ DEĞİŞKENLERİNE GÖRE İNCELENMESİ

INVESTIGATION OF VIOLENCE TENDENCIES OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS SCHOOL STUDENTS ACCORDING TO VARIABLES OF AGE, GENDER AND SPORT-TYPE

¹Servet REYHAN, ¹Yunus Emre YARAYAN, ¹Erhan ŞAHİN*

¹ Siirt Üniversite Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Spor Yöneticiliği Bölümü, Siirt, Türkiye

² Siirt Üniversite Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Siirt, Türkiye

e-mail: emreyarayan@siirt.edu.tr

ÖZET

Yapılan bu araştırmada beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin şiddet eğilimlerinin cinsiyet ve spor türü değişkenlerine göre incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya Siirt Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 139 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların şiddet eğilimlerinin tespit edilmesinde şiddet Eğilim Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22 programında analiz edilmiştir. Şiddet eğilim ölçeğine ilişkin veriler normal dağılım gösterdiğinden dolayı ölçek puanlarının katılımcıların yaş gruplarına göre karşılaştırılmasında Tek Yönlü Varyans analizi, cinsiyetlerine ve yaptıkları spor türüne göre karşılaştırılmasında ise Bağımsız Örneklem t testi kullanılmıştır. Araştırmanın sonunda üniversite öğrencilerinin şiddet eğilimlerinin orta düzeyin altında olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin şiddet eğilimlerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir (p<0.05). Elde edilen bulgulara göre erkek öğrencilerin şiddet eğilimlerinin kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Buna karşılık öğrencilerin şiddet eğilimlerinin yaş grubu ve spor türü değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir (p>0.05). Sonuç olarak, beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin şiddet eğilimleri üzerinde cinsiyetin önemli bir belirleyici olduğu söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Üniversite öğrencileri, şiddet eğilimi, cinsiyet

ABSTRACT

In this study, it was aimed to investigate the violence tendencies students of physical education and sports school according to gender and sport-type variables. 139 students at Siirt University School of Physical Education and Sports participated in the research. "Violence Tendency Scale" was used to determine violence tendencies of participants. The obtained data were analyzed in the SPSS 22 program. One-way ANOVA was utilized to compare scale scores according to age groups and Independent Sample t-test was used for comparison of gender and sport-type of participants. As a result of the study, it was determined that university students had a moderate level of violence tendencies. The violence trends of the students were found to be significantly different according to the gender variable (p <0.05). According to the findings, boys were found to have higher violence tendencies than girls. On the other hand, it was found that the violence trends of the participants did not show any statistically significant difference according to age group and sporttype variables (p > 0.05) In conclusion, it can be said that gender is an important determinant of violence tendencies of physical education and sports college students.

Keywords: University students, violence tendency, gender

JEL CODE: L83

¹ Siirt Üniversite Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Spor Yöneticiliği Bölümü, Siirt, Türkiye

² Siirt Üniversite Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Siirt, Türkiye

GİRİŞ

İçinde bulunduğumuz yüzyılda hayatın her alanında şiddet olayları artarak devam etmektedir. Toplumun her aşamasında farklı biçimlerde yaşanan şiddet özellikle okullarda da etkisini sürdürmektedir. Günümüz toplumundaki öğrenciler şiddetin mağduru olduğu gibi aynı zamanda şiddet olaylarına da tanık olmaktadır. Yapılan araştırmalar, çocuklukta şiddet olaylarının yaşanmasının, özellikle çocukların zihinsel sağlığı ve daha sonraki şiddet davranışları açısından zararlı etkilere sahip olabileceğini ileri sürmüştür. Nitekim şiddete maruz kalan çocuklar ve gençler kaygı, depresyon, fobiler ve davranış bozuklukları da dâhil olmak üzere birtakım problemler açısından önemli bir risk altındadır (Berman ve ark, 1996).

İlgili alanyazın incelendiğinde Wolfe ve ark., (2004), şiddet olaylarını genel olarak bireyin karşısındaki kişiye fiziksel veya psikolojik olarak zarar verme girişimi olarak tanımlamıştır. Başka bir literatürde ise, Lavoie, Robitaille & Hebert (2000), şiddeti, kişinin gelişimini veya sağlığını, bedensel veya psikolojik olarak bütünlüğünü bozan bir davranış olarak tanımlamaktadır.

Bu tanımlamalar ışığında, yapılan araştırmalar şiddete yönelik olumlu ve olumsuz tutumlar arasında kuvvetli bir ilişki olduğunu göstermektedir. Vernberg, Jacobs & Hersberger (1999), kişinin içinde saldırganlığın kabul edilebilir olduğuna dair bir inancın, saldırganlık ve şiddet davranışlarıyla olumlu biçimde ilişkili olduğunu tespit etmiştir. Bu doğrultuda, şiddetin kullanımına yönelik olumlu tutumlar, bireyin yaşantısında agresif tavırlar göstermesine olanak sağlayan bir faktör olarak yorumlanabilir.

Toplumların gelişmesi sağlıklı bireylerin yetişmesine ve eğitilmesine bağlıdır. Bu açıdan bakıldığında gerek bireyin ilk olarak edep ve ahlak eğitimini aldığı saygı ve sevgi çerçevesinde bir birey yetiştirmek için aileye, daha sonra ise eğitim kurumlarımıza ve toplumumuza önemli görevler düşmektedir. Bu bağlamda, öğrencilerin hem yaşamdan mutlu olmasını hem de okul başarısını etkileyen şiddetin önlenmesi için kaynağının, boyutlarının ve çözüm önerilerinin bilinmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu nedenle üniversite öğrencilerin akranlarıyla yaşadığı psikolojik şiddetin farklı boyutlardan incelenmesi ve gerekli önemlerin alınmasına yönelik araştırmalar sorunun çözümünde büyük önem taşımaktadır.

Hangi davranışın şiddet olarak kabul edildiği, bireylerin cinsiyeti, kültürel ve inanç yapılarına, değer yargılarına ve kişilik özelliklerine göre farklılık gösterdiği görülmektedir. (Demirtaş & Ersözlü, 2007). Araştırma kapsamında Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin şiddete eğilim düzeyleri belirlenmiş ve aralarında cinsiyet, yaş, ve spor türüne göre fark olup olmadığı değerlendirilerek sonuçlar elde edilmeye çalışılmıştır.

MATERYAL ve METOT

Araştırmanın Modeli

Araştırma ilişkisel tarama modeli yöntemi ile yapılmıştır. İlişkisel araştırma yöntemi, değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemek ve muhtemel sonuçları tahmin için kullanılır. İki veya daha fazla değişken arasındaki ilişki düzeyi istatistiksel testler kullanılarak ölçülmeye çalışılır (Karasar, 2005).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini 2017-2018 yılında Siirt üniversitesi Beden Eğitimi ve spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Bu bağlamda Araştırmanın örneklem grubunu Siirt Üniversite Beden Eğitimi ve spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 81'i erkek (58,3) 58'i kadın (41,7) toplam 139 öğrenci oluşturmuştur.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada örneklemin sosyo-demografik özelliklerini öğrenebilmek için Kişisel Bilgi Formu (EK-1), Şiddet eğilim düzeyi ile ilgili veri toplamak için de "Şiddet Eğilim Ölçeği" kullanılmıştır (EK-2). Bu ölçek Göka ve ark. tarafından Başbakanlık Aile Araştırma Kurumunun 1998 yılında yayınladığı, "Aile içinde ve Toplumsal Alanda şiddet" konulu çalışmasında yer alan ve kullanılan ölçektir. "Şiddet Eğilim Ölçeği" her bir soruda "tamamen katılıyorum," "oldukça katılıyorum," "kararsızım," "pek katılmıyorum" ve "hiç katılmıyorum" şeklinde beş dereceden oluşan likert tipi bir ölçektir. Bu dereceler, +1,+2,+3,+4,+5 değerinde puanlara sahiptir. Dolayısıyla bu ölçekten alınabilecek en yüksek puan $20 \times 5 = 100$, en düşük puan ise $20 \times 1 = 20$ puandır. Puanın (aritmetik ortalama) yüksek oluşu, şiddet eğiliminin yüksek olduğunu, aritmetik ortalamanın düşük olması da şiddet eğilim düzeyinin düşük olduğunu göstermektedir.

Verilerin Analizi

Araştırmada kullanılan ölçeklere verilen yanıtların iç tutarlılığı Cronbach alpha (α) ile incelenmiş ve katsayı Şiddet Eğilim Ölçeği için .85 olarak bulunmuştur. Yapılan tüm değerlendirmelerde istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak dikkate alınmıştır. Ölçeğe ait toplam puan dağılımı için Shapiro-Wilk değerlerine bakıldığında dağılımın normal olduğu tespit edilmiştir. Bu doğrultuda ölçek puanlarının katılımcıların yaş gruplarına göre karşılaştırılmasında Tek Yönlü Varyans analizi ANOVA, cinsiyetlerine ve yaptıkları spor türüne göre karşılaştırılmasında ise Bağımsız Örneklem t testi kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 22 paket programı ile yapılmış ve %95 güven düzeyi ile çalışılmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde araştırma kapsamına alınmış 139 öğrencinin (81 erkek, 58 kadın) tanımlayıcı istatistik bilgileri verilmiş, Şiddet Eğilim Ölçeğinden almış oldukları puanlara ilişkin yapılan ANOVA ve T-Testi değerleri verilmiştir.

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Tanımlayıcı İstatistik Bilgileri

Değişkenler	f	%
Kadın	58	41,7
Erkek	81	58,3
Toplam	139	100,0
18-20 yaş	61	43,9
21-23 yaş	57	41,0
23+ yaş	21	15,1
Toplam	139	100,0
Takım	85	61,2
Bireysel	54	38,8
Toplam	139	100,0

Tablo 1’de Araştırma kapsamında yer alan öğrenciler Cinsiyet değişkenine göre sınıflandırıldığında, %58,3’ünün Erkek, %41,7’sinin Kadın olduğu görülmektedir. Yaş faktörüne göre sınıflandırıldığında, %43,9’unun 18-20 yaş aralığında, %41,0’ının 21-23 yaş aralığında %15,1’inin 23 yaş ve üzeri yaştan oluştuğu belirlenmiştir. Spor türü değişkenine göre sınıflan Kadın sporculardan oluştuğu görülmektedir. Spor yapma yılı değişkenine göre sınıflandırıldığında ise, %61,2’sinin Takım sporu yaptığı %38,8’inin 6-10 ise Bireysel spor yaptığı tespit edilmiştir.

Tablo 2. Şiddet Eğilim Ölçeği Maddelerinin Betimsel İstatistikleri

	N	\bar{X}	Ss
s1	139	3,45	1,389
s2	139	3,23	1,538
s3	139	2,79	1,412
s4	139	2,81	1,397
s5	139	2,57	1,509
s6	139	1,83	1,076
s7	139	3,71	1,359
s8	139	2,90	1,441
s9	139	1,73	1,047
s10	139	3,01	1,460
s11	139	2,87	1,424
s12	139	3,86	1,331
s13	139	2,72	1,465
s14	139	1,81	1,139
s15	139	2,48	1,342
s16	139	2,66	1,360
s17	139	2,31	1,488
s18	139	2,13	1,334
s19	139	1,94	1,295
s20	139	2,37	1,575

Tablo 3. Katılımcıların Şiddet Eğilim Düzeylerine İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

N	En düşük	En yüksek	\bar{X}	Ss
139	23	93	53,19	13,917

Tablo 3'te öğrencilerin şiddet eğilim düzeyleri incelendiğinde, sonucun orta düzeyin altında olduğu görülmektedir.

Tablo 4. Cinsiyet Değişkenine Göre Öğrencilerin Şiddet Eğilim Ölçeğinden Aldıkları Puanlara İlişkin T-Testi Sonuçları

Cinsiyet	N	X	Ss	t	p
Kadın	58	50,10	15,039	-2,243	,027*
Erkek	81	55,40	12,693	-2,181	

(p>0.05)

Tablo 4'te Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet faktörüne göre şiddet eğilim ölçeğinden almış oldukları puanlara ilişkin T-Testi sonuçları görülmektedir. Bu sonuçlara göre öğrencilerin cinsiyet faktörüne göre şiddet eğilim düzeylerinde anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($p>0.05$). Ortalamalar dikkate alındığında erkek öğrencilerin şiddete eğilim düzeylerinin kadın öğrencilere göre daha yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 5. Yaş Değişkenine Göre Öğrencilerin Şiddet Eğilim Ölçeğinden Aldıkları Puanlara İlişkin ANOVA Sonuçları

Yaş	N	X	Ss	f	p	Farkın Kaynağı
18-20 yaş	61	53,21	14,140			
21-23 yaş	57	54,35	13,620	,764	,468	
23+ yaş	21	49,95	14,221			
18-20 yaş	61	53,21	14,140			

($p>0.05$)

Tablo 5'te Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş faktörüne göre şiddet eğilim ölçeğinden almış oldukları puanlara ilişkin ANOVA sonuçları görülmektedir. Bu sonuçlara göre öğrencilerin cinsiyet faktörüne göre şiddet eğilim düzeylerinde anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0.05$).

Tablo 6. Spor Türü Değişkenine Göre Öğrencilerin Şiddet Eğilim Ölçeğinden Aldıkları Puanlara İlişkin T-Testi Sonuçları

Yaş	N	X	Ss	t	p	Farkın Kaynağı
Takım	85	53,28	13,342	,101	,920	
Bireysel	54	53,04	14,903			

($p>0.05$)

Tablo 6'da Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyet faktörüne göre şiddet eğilim ölçeğinden almış oldukları puanlara ilişkin T-Testi sonuçları görülmektedir. Bu sonuçlara göre öğrencilerin cinsiyet faktörüne göre şiddet eğilim düzeylerinde anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ($p>0.05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmamızda elde edilen bulguları literatür düzeyinde tartıştığımızda bazı bulguların desteklendiğini bazılarının ise desteklenmediğini görmekteyiz. Bu araştırma, Siirt Üniversitesinde Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda, öğrenim gören öğrencilerin şiddete eğilim düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma metodunda ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın nicel kısmında Şiddete Eğilim ölçeğinden toplanan veriler cinsiyet, yaş ve spor yapma türü değişkeni açısından tartışılarak ele alınmıştır.

Araştırma kapsamında yer alan öğrenciler Cinsiyet değişkenine göre sınıflandırıldığında, %58,3'ünün Erkek, %41,7'sinin Kadın olduğu görülmektedir. Yaş faktörüne göre sınıflandırıldığında, %43,9'unun 18-20 yaş aralığında, %41,0'mın 21-23 yaş aralığında %15,1'inin 23 yaş ve üzeri yaştan oluştuğu belirlenmiştir. Spor türü değişkenine göre sınıflan

Kadın sporculardan oluştuğu görülmektedir. Spor yapma yılı değişkenine göre sınıflandırıldığında ise, %61,2'sinin Takım sporu yaptığı %38,8'inin 6-10 ise Bireysel spor yaptığı tespit edilmiştir.

Araştırmada üniversite öğrencilerinin cinsiyet faktörüne göre şiddet eğilim düzeyleri karşılaştırılmıştır. Cinsiyet değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. Araştırmamızla paralellik gösteren çalışmalarda mevcuttur. Gençoğlu, Kumcağız & Ersanlı, (2014); Lopez & Emmer, (2002); Avcı (2010); erkeklerin şiddete eğilim düzeylerinin kadınlara göre daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Ayrıca, Loeber (1998), erkeklerin kadınlara oranla şiddete daha yatkın olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Nitekim, erkek ve kadın arasındaki sosyalleşme farklılıkları çocukluk yaşlarından itibaren ayrışır. Bu doğrultuda yetiştiğimiz toplum itibarıyla erkekler kadınlara göre daha saldırgan yetişir. Saldırganlık davranışlarını erkeklik olgusuyla bağdaştıran birey bu tür davranışlarının çevresi tarafından övülmesi ve pekiştirilmesi erkeklerin şiddete daha fazla eğilimli olmalarına neden olduğu düşünülebilir. Toplumumuzda kızların ise daha çok uyma, itaat etme, sessiz kalma yönünde pekiştirildiği düşünülürse bu sonuç kısmen de olsa ailelerin çocuk yetiştirme biçimleriyle açıklanabilir.

Araştırmada üniversite öğrencilerinin yaş değişkenine göre şiddet eğilim düzeyleri karşılaştırılmıştır. Yaş değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Literatür incelendiğinde çalışmamıza benzer sonuçların olduğu görülmektedir. Genitty ve ark. (2017), araştırmalarında yaş faktörüne göre anlamlı bir farkın olmadığını ifade etmiştir. Ancak Balkıs ve ark, (2005), tarafından ilköğretim öğrencileri üzerinde yapılmış olan bir çalışmada, şiddete yönelik tutum düzeyinin yaş değişkenine göre farklılaştığını tespit etmiştir. Başka bir literatürde Özgür, Yörükoğlu & Arabacı (2011), öğrencilerin yaşları ilerledikçe, şiddet eğilimlerinin de arttığını ifade etmiştir. Bununla birlikte Çelenk (2011), Rigby, Cox, & Black (1997), Salmon, James & Smith, (1998), araştırmalarında yaş faktörüyle ilgili ulaştığı sonuçlar şiddet eğiliminin yaşla birlikte azalacağı görüşüyle ters düşmektedir.

Araştırmada üniversite öğrencilerinin spor yapma türü değişkenine göre şiddet eğilim düzeyleri karşılaştırılmıştır. Spor yapma türü değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Literatürde bireysel ve takım sporları yapan sporcuların şiddet eğilim düzeyleri ile ilgili yapılan çalışmaya rastlanmamıştır. Ancak, Tutkun ve ark, (2010), bireysel ve takım sporcularının saldırganlık düzeyleriyle ilgili yapmış oldukları araştırmalarında, bireysel sporcuların saldırganlık puanlarının, takım sporcularına oranla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Koruç & Bayar 1989 ise, bireysel spor yapan erkeklerin takım sporu yapan erkeklerden daha saldırgan davranışlar sergilediklerini ifade etmiştir.

Elde edilen bulgular ışığında aşağıdaki önerilerde bulunulabilir;

- Şiddet okulda, ailede ve toplumda normleştirilmemeli, şiddet içerikli programlara izin verilmemelidir.
- Öğrencilerin şiddete yönelik farkındalığı arttırılarak bu konuda rehberler öncülüğünde yapacakları programlara ağırlık verilmelidir.
- Farklı bölümlerdeki öğrencilerin araştırma kapsamına alınmasıyla literatüre katkı sağlanabilir.

- İncelenen konunun farklı sosyo-demografik bilgiler açısından ayrıntılı ele alınması şiddete eğilim düzeylerinin daha iyi anlaşılmasını ve aradaki farklılıkların daha iyi tanınmasını sağlayabilir.

KAYNAKLAR

- Avcı, A. (2010). Eğitimde şiddet olgusu lise öğrencilerinde şiddet, saldırganlık ve ahlaki tutum ilişkisi (Küçükçekmece İlçesi Örneği). Yayımlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Balkıs, M., Duru, E., & Buluş, M. (2005). Şiddete yönelik tutumların özyeterlik, medya, şiddete yönelik inanç, arkadaş grubu ve okula bağlılık duygusu ile ilişkisi. *Ege Eğitim Dergisi*, 6(2), 81-97.
- Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu. Şiddeti önleme platformu eğitim ve şiddet alt çalışma grubu raporu. 2005, Erişim: www.aile.gov.tr , 02.01.2017.
- Berman, S., Kurtines, W., Silverman, W., & Serafini, L. (1996). The impact of exposure to crime and violence on urban youth. *American Journal of Orthopsychiatry*, 66, 329-336.
- Çelenk, S. İlköğretim ve lise öğrencilerinde akran zorbalığı ve akran zorbalığına maruz kalma. http://www.tavsiyedyorum.com/makale_5744.htm. (Erişim tarihi: 07.01.2017).
- Demirbağ-Bolat, S. (2010). İlköğretim 6.sınıf öğrencilerinin şiddete yönelik tutum ve zorba-kurban olma durumlarının aile içi şiddet açısından incelemesi, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
- Demirtaş, Z., & Ersözlü A, (2007), Okul kültürü ile öğrencilerin şiddete başvurma davranışları arasındaki ilişkiler, *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 2, 178-189,
- Karasar, N. (2005). Bilimsel araştırma yöntemi. 14. Baskı. Ankara: Nobel Yayınları.
- Gençoğlu, C., Kumcağız, H., & Ersanlı, K. (2014). Ergenlerin şiddet eğilimine etki eden ailevi faktörler. *Electronic Turkish Studies*, 9(2), 639-652.
- Genitty, C., Kim, J., Yi, E., Slater, D., Reynolds, B., & Bragg, N (2017), Comprehensive assessment of youth violence in five Caribbean countries: Gender and age differences, *Journal Of Human Behavior In The Social Environment*, 27(7), 745–759
- Koruç, Z., & Bayar, P. (1989). Sporun Kişilik Üzerine Etkileri Araştırma Raporu, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü. SESAM, Ankara.
- Lavoie, F., Robitaille, L., & Hebert, M. (2000). Teen dating relationships and aggression. *Violence Against Women* 6,(1) 6-36
- Loeber, R. & Stouthamer-Loeber, M. (1998). Development of juvenile aggression and violence. *American Psychologist* 53(2), 242-259.
- Lopez, V. A., & Emmer, E. T. (2002). Influences of beliefs and values on male adolescents' decision to commit violent offenses. *Psychology of Men ve Masculinity*, 3(1), 28.
- Özgür, G., Yörükoğlu, G., Baysan, L., & Arabacı, L. (2011), Lise öğrencilerinin şiddet algıları, şiddet eğilim düzeyleri ve etkileyen faktörler *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi-Journal of Psychiatric Nursing*; 2(2):53-60
- Rigby, K., Cox, I., & Black, G. (1997), Cooperativeness and bully/victim problems among *Australian School Children. J Soc Psychol*; 137:357
- Tutkun, E., Güner B., Ağaoğlu, S., & Soslu, R. (2010), Takım sporları ve bireysel sporlar yapan sporcuların saldırganlık düzeylerinin değerlendirilmesi. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi Journal of Sports and Performance Researches*;1 (1) 23-29

Vemberg, E., Jacobs, A., & Hershberger, S. (1999). Peer victimization and attitudes about violence during early adolescence. *Journal of Clinical Child Psychology, 28*, 386-395.

Wolfe, D.A., Wekerie, C, Scott, K., Straatman, A., & Grasley, C. (2004). Predicting abuse in adolescent dating relationships over 1 year: The role of child maltreatment and trauma. *Journal of Abnormal Psychology, 113*, 406-415.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction and Purpose: Violence is a multifaceted and multidimensional phenomenon influenced by the biological, psychological, social, cultural and economic factors that exist together with human beings. From the wars that threaten the whole world to the actions of a single individual to self, you can see every field like family, school, workplace, virtual world; it is a concept that can be observed in various dimensions and in various ways which can result in damaging the psychological aspect of the victim and destroying actions and victims that would damage individual freedom or bodily integrity (Demirbağ Bolat, 2010). Regarding violence, what is considered violence is "violence perception". The same attitude and behavior can be perceived differently in terms of personality types. While some people see the same attitude and behavior as violence and struggle with it, some people do not see it as violence, and judging it as ordinary so they gain legitimacy in the attitudes and behaviors. According to this, which behavior is seen as violence can show changes in respect of individual's culture, belief, value of judgment, and personality (Demirtaş & Ersözlü, 2007). It is important to reveal the tendency of the violence which is related with factors about students' biologic, psychological, individual and society, family and school, and to examine the effects of the violence on these factors. Violence, which is a phenomenon that threatens individuals and societies in the modern world and can bring them down from psycho-social deterioration and cannot be overcome by modern people, enlarges the sphere of influence constantly by being more visible, more indirect and more covered in several forms and manners reinforces the base of individual and society by developing technology and diversifying the life tools. Social sciences are focusing on social problems as aggression and violence for long times. Especially, the significant increase of them among the young people in recent times, threatens our social structure. In this line, the aim of this study is to examine the violence tendency level of students of School of Physical Education and Sports of Siirt University and to determine the difference among them considering the variables of gender, age and sport type.

This research is quantitative and descriptive. 139 students 81 male (58,3) and 58 female (41,7) of School of Physical Education and Sports of Siirt University participated voluntarily to this study. In the context of the study, details about socio-demographic variables were gathered by using personal information sheet. In order to accomplish the purpose, violence tendency scale included in the study named "Violence in Family and Social Sphere" developed by Göka and et al. published in 1998 by the Prime Ministry Family Research Institution was used. In order to check the reliability of the scale, the internal reliability coefficient is founded between 78 and 87. In the Split Half test which was applied, the first half of Alpha value is 74 and the second half of Alpha value is 82, and in the Spearman-Brown test, which was applied for all, the value is 86. There are five grades in each question, "I fully agree," "I strongly agree," "I am undecided," "I do not agree", and "I do not agree at all" on the Violence trend scale of 20

items. These ratings have scores of +1, +2, +3, +4, +5. Therefore, the highest score that can be taken from this scale is $20 \times 5 = 100$ and the lowest score is $20 \times 1 = 20$ points. The higher the score (arithmetic mean), the higher the tendency to violence, and the lower the arithmetic mean indicates that the level of violence is lower. In this research internal consistency of the replies given to the scale was measured with Cronbach's alpha (α) and the alpha coefficient was found as .85. Descriptive statistics such as frequency (f), and percentage (%) were used for analyzing the data. As the violence tendency scale data shows normal distribution, one-way analysis of variance was used for comparing scale scores according to age, unpaired t test was used for gender and sport type comparison.

Our findings show that, violence tendency of university students is lower than medium level. Violence tendency of students indicates a meaningful difference with regard to their gender. ($p < 0.05$). When averages are taken into consideration, male students have a higher violence tendency than female students. There are parallel studies in our research. In the study conducted by Avcı (2010) on high school students, it was determined that men had higher levels of violence tendency than women. Socialization differences between men and women are interpreted as important factors in this result. It was determined that the violence tendency of the students did not show any statistically significant difference according to the age group variable ($p > 0.05$). When the literature is examined, it seems that my work has similar results. Genitty et al. (2017) found that there was no significant difference in their research by age factor. However, Özgür, Yörükoğlu & Arabacı (2011) stated that violence trends also increased as the age of the students progressed. It was determined that the violence tendency of the students did not show any statistically significant difference according to the sport type variable in the study ($p > 0.05$). There have been no studies on the violence trend levels of the athletes who perform individual and team sports in the literature. It is thought that it is important to determine the trends of university students' tendency towards violence, scientific investigation of the causes of violence, and guidance to parents and educators by using the findings of this research. However, it has vital importance in creating safe school environments, determining the causes of violence in schools, and enabling education to function healthfully. As a result, the most fundamental element of efforts to prevent the effects of violence is to first determine the sources of violence and to focus on the causes of these sources.